

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sed. Central
Judecător: Vl. Holban
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Oleinic Ivan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oleinic Ivan împotriva lui Bodrug Grigore cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra construcțiilor accesorii ale bunului imobil și radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate înregistrat după Bodrug Grigore,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Oleinic Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sed. Central din 10 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2014, Oleinic Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bodrug Grigore cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare nr.891 din 07 februarie 2012 a procurat 3/4 din imobilul situat în mun. XXXXXX, str. XXXXX, de la Lebedev Valentin, care la rândul său a dobândit în proprietate bunul respectiv, în baza certificatului nr.743 din 07 februarie 2011 de moștenitor legal al decedatei Cravcenco Maria. Dreptul său de proprietate a fost înregistrat la OCT Chișinău la 07 februarie 2012.

A notat reclamantul că luând cunoștință de conținutul înscrierilor din Registrul bunurilor imobile, și comparându-le cu conținutul dosarului cadastral, cu documentele din arhiva municipală a constatat înscrierea eronată a dreptului de proprietate a lui Bodrug Grigore asupra 1/4 cotă parte din construcția accesorie cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața totală de 29,9 m.p. și din construcția accesorie cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața totală de 17,1 m.p.

Conform datelor din dosarul cadastral al imobilului litigios, construcția accesorie cu nr. cadastral XXXXXXX cu suprafața totală de 29,9 m.p. constă din bucătăria de vară nr. 1 cu suprafața de 22,6 m.p. și anexa nr. 3 cu suprafața 7,3 m.p., iar construcție accesorie cu cadastral XXXXX cu suprafața totală de 17,1 m.p. constă din șura (magazie) nr. 4 suprafața de 17.1 m. p.

A susținut reclamantul că construcțiile accesorii cu nr. cadastral XXXXXXX și

cu nr. cadastral XXXXX au fost construite de decedata Cravenco Maria, respectiv erau proprietatea dânzei și urmau a fi înregistrate la OCT Chișinău ca proprietate exclusivă în temeiul prevederilor art. 320, 329 CC.

Astfel, a considerat reclamantul că construcțiile au fost în posesia decedatei Cravenco Mariai, ulterior a moștenitorului Lebedev Valentin, iar în prezent constituie proprietatea sa.

În susținerea cerințelor sale, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 504 Cod civil și a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra construcțiilor accesorii cu nr. cadastral XXXXX, suprafața totală de 29,9 m.p. și nr. cadastral XXXXXX, suprafața totală de 17,1 m.p. situate în XXXX, str. XXXX, dispunerea radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Bodrug Grigore asupra 1/4 cotă-parte din bunurile imobile menționate, cu înscrierea dreptului de proprietate cu 1,0 cotă-parte asupra acestor construcții.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 10 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Oleinic Ivan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 12 aprilie 2017 Oleinic Ivan a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, s-a respins apelul declarat de către Oleinic Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 10 aprilie 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Oleinic Ivan a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a hotărârii primei instanței din 10 aprilie 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

Prin referința depusă la 12 martie 2018, Bodrug Grigore notează că recursul înaintat Oleinic Ivan, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care solicită a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 17 octombrie 2018 a fost recepționată de către avocatul recurentului, Bucliș Iurie 15 noiembrie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 15 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Oleinic Ivan și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Oleinic Ivan, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Oleinic Ivan, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea

aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Oleinic Ivan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleinic Ivan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oleinic Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea